

ת"פ (חיפה) 18111-05-23 - מדינת ישראל נ' נסרין חמוד

ת"פ (חיפה) 18111-05-23 - מדינת ישראל נ' נסרין חמוד ואח'שלום חיפה

ת"פ (חיפה) 18111-05-23

מדינת ישראל

נגד

1. נסרין חמוד

2. אחלאם אברהמים

שתייה ע"י ב"כ עו"ד שאדי חסן

בית משפט השלום בחיפה

[18.11.2024]

כבוד השופטת, סגנית הנשיאה טל תדמור-זמיר

גזר דין

הנאשמות הורשעו על פי הודאתן בעבירות של השארת ילד בלא השגחה בצוותא וחבלה ברשלנות בצוותא. הנאשמת 1 הורשעה בנוסף בעבירה של תקיפת קטין או חסר ישע.

כתב האישום

1. מעובדות כתב האישום עולה כי בשנת 2021 עבדו הנאשמות כגננות במשפחתון בכפר סאג'ור, שבו התחנכו 24

ילדים בחלוקה לשתי קבוצות: מגיל 3 חודשים עד גיל שנה וחצי ומגיל שנה וחצי עד גיל 3 שנים. כל קבוצת ילדים

למדה במתחם נפרד, שכלל חדר הפעלה וחדר שינה.

ביום 22.11.21, הקטינה א', ילידת 00.00.20 (להלן: "הקטינה"), הרבתה לבכות. הנאשמות סברו כי היא אינה

מרגישה טוב והנאשמת 1 הניחה אותה במיטתה בחדר השינה בשעה 09:40 ועזבה את החדר, בידיעת הנאשמת 2,

ששהתה בחדר ההפעלה. מיד לאחר שהונחה במיטה, נעמדה הקטינה, ועד לשעה 09:49 בכתה, קפצה במיטה

וניסתה לצאת ממנה, ברם הנאשמות לא שעו לבכיה ולא בדקו מה שלומה.

בשעה 09:49 עזב הקטין ב', יליד 00.00.19 (להלן: "הקטין") את חדר ההפעלה מבלי שהנאשמות הבחינו בכך, ניגש

למיטתה של הקטינה והחל להכות אותה בסטירות בפניה ובראשה. בהמשך, בין השעות 09:49-09:52 הקטין נשך

את הקטינה שוב ושוב בפניה ובשפתייה, הכה אותה מספר פעמים בראשה ובפניה, משך בשיערה, דחף אותה, זרק

עליה חפץ שפגע בראשה, החזיק בפניה ונשך אותה מספר שניות מבלי לשחרר. בשעה 09:52 טיפס הקטין למיטת

הקטינה, נשכב מעליה והמשיך לנשוך אותה פעם אחר פעם. הקטינה ניסתה להתרחק ממנו אולם הוא תפס אותה,

הפיל אותה, נשך באוזנה במשך מספר שניות, משך בשערה והכה בראשה. משך כל אותו זמן הנאשמות לא שעו

לבכיה של הקטינה ולא נכנסו לחדר השינה כדי לבדוק מה שלומה.

בשעה 09:54 נכנסו הנאשמות לחדר, הנאשמת 2 הוציאה את הקטינה החבולה ממיטתה, ואילו הנאשמת 1 סטרה לקטין פעמיים בפניו, משכה אותו באגרסיביות ועזבה את החדר. כעבור מספר שניות הנאשמת 1 חזרה לחדר, סטרה שוב בפניו של הקטין, הפילה אותו לאחור במיטה, עזבה את החדר והותירה אותו לבדו. כתוצאה ממחדלן של הנאשמות נגרמו לקטינה שטפי דם בפנים, פצע פתוח בשפה העליונה ונפיחות, סימן נשיכה בלחי ימין, סימני שריטות וסימן נשיכה ושפשוף באוזן, בעוד שלקטין נגרמו שטפי דם בפנים.

תסקיר המבחן בעניינה של הנאשמת 1

2. התסקיר מיום 1.8.24 מלמד כי הנאשמת בת 38, נשואה ואם לשני ילדים בעלי צרכים מיוחדים (בני 6 ו-13), סיימה 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה, לאחר לימודיה ניהלה במשך 3 עסק עצמאי, שאותו סגרה לאחר החתונה וההיריון, כדי לטפל בבתה, וכעבור 5 שנים מלידת הבת הבכורה החלה את עבודתה במשפחתון. בהתייחס לעבירות שבהן היא הורשעה, הנאשמת הודתה בביצוען, ברם התקשתה לקחת אחריות על התנהלותה הפוגענית ומסרה כי באותו יום, לאחר ניסיונות להרגיע את הקטינה ללא הצלחה, היא התקשרה לאם הקטינה וגם למנהלת המשפחתון לשם התייעצות והוחלט לאפשר לקטינה לנוח במיטה כדי שתירגע. עוד מסרה כי בשל רעש שעשו הילדים האחרים בפעילות הבוקר, היא והנאשמת 2 לא שמעו את הבכי של הקטינה וכי הקטין היה באחריותה של הנאשמת 2, שלא הבחינה שהוא נעדר לפרק זמן כה ממושך. הנאשמת מסרה שכשנכנסה לחדר השינה, במסגרת בדיקה שגרתית, והבחינה בחבלות הקשות שהקטין גרם לקטינה, היא לא הצליחה לשלוט בתגובתה ופעלה מתוך סערת רגשות, בכוונה להרחיק את הקטין מהקטינה. הנאשמת לא הצליחה להסביר מדוע תקפה את הקטין בפעם השנייה, וטענה שעד היום היא אינה זוכרת שתקפה אותו ורק לאחר האירוע היא צפתה בסרטונים שמתעדים את מעשיה והכירה בכך שמדובר באירוע חמור וחריג. הנאשמת מסרה שבעקבות האירועים היא פנתה לרווחה, כדי לקבל טיפול נפשי, ברם לאחר מספר מפגשים חשה שאינה מקבלת מענה לצרכיה וניתקה את הקשר עם גורמי הטיפול. שירות המבחן התרשם כי הנאשמת מתקשה לקחת אחריות על מעשיה, משליכה את האחריות על גורמים חיצוניים ומציגה עמדה קורבנית. על רקע האמור, ולאחר סקירת גורמי הסיכון להישנות העבירות וגורמי הסיכוי לשיקום, שירות המבחן העריך שקיימים גורמי סיכון רבים להישנות מעשים דומים בעתיד, ככל שהנאשמת תמלא תפקיד של גננת. עם זאת, לאחר שהנאשמת שללה נזקקות טיפולית, השירות נמנע מהמלצה טיפולית בעניינה, כמו גם מהמלצה על אי הרשעתה בדין.

תסקיר המבחן בעניינה של הנאשמת 2

3. התסקיר מיום 13.8.24 מלמד כי הנאשמת בת 33, נשואה ואם לשני ילדים (בני 3 ו-9), סיימה 12 שנות לימוד ללא בגרות מלאה, לאחר סיום הלימודים עבדה בעבודות מזדמנות, בהמשך עבדה במשפחתון במשך 6 שנים, ללא הסמכה מיוחדת וכיום אינה עובדת.

בהתייחס לעבירות שבהן היא הורשעה, הנאשמת הודתה בביצוען, ברם התקשתה לקחת אחריות על מעשיה. הנאשמת מסרה כי הנאשמת 1 טיפלה בקטינה, שהגיעה למשפחתון במצב רוח ירוד, הניחה אותה במיטה, כדי לאפשר לה להירגע ולאחר מכן, בשל הרעש שעשו יתר הילדים, הן לא שמעו את הבכי של הקטינה ולא הבחינו במצוקתה. הנאשמת אישרה שלא שמה לב לכך שהקטין נעלם, מסרה שמדובר באירוע חריג שמעולם לא קרה לה, התקשתה להיזכר בפרטי האירוע והביעה חרטה ואכזבה עצמית מהאירוע הנדון, ברם שללה נזקקות טיפולית. שירות המבחן התרשם כי הנאשמת 2 אף היא נוקטת עמדה השלכתית ומשליכה את האחריות על הנאשמת 1 ועל הרעש שעשו הילדים במשפחתון בעת האירוע. עוד עלה רושם כי הנאשמת מתקשה להתמודד עם כישלונה ההתנהגותי והתפקודי ולהכיר באחריותה לתוצאות החמורות שנגרמו בשל רשלנותה. על רקע האמור, שירות המבחן העריך שקיים סיכון להישנות מעשים דומים בעתיד, ככל שהנאשמת תשמש כגננת במשפחתון ונמנע מהמלצה טיפולית בעניינה, או מהמלצה על אי הרשעתה בדיון.

תמצית טיעוני הצדדים והראיות לעונש

4. ב"כ המאשימה טען כי בעת האחרונה רבים המקרים כגון זה המיוחס לנאשמות ויש להיאבק בתופעה כדי למגר אותה, באמצעות ענישה הולמת. עוד טען כי הנאשמות פגעו בפעוטות רכים בשנים ובמקום להגן עליהם, כשלו בתפקידן ופגעו בהם במשפחתון, שאמור היה לשמש להם מקום מוגן.

בהתייחס לנאשמת 1, ב"כ המאשימה טען שיש לראות בחומרה את השילוב של רשלנות יחד עם תקיפתו האלימה של הקטין ומכאן שהמתחם ההולם את מעשיה נע בין 10-28 חודשי מאסר בפועל, בעוד שהמתחם ההולם את מעשיה של הנאשמת 2 נע בין 6-10 חודשי מאסר. בהקשר זה ב"כ המאשימה אישר שאמנם אין בנמצא פסיקה שיכולה לתמוך את המתחמים שהציע, ברם טען שמדיניות הענישה אינה חזות הכל וכי נסיבות המקרה דנן מצדיקות לאמצעם. ב"כ המאשימה עמד על הודאת הנאשמות, הפנה לתסקירים שניתנו בעניינה של כל אחת מהנאשמות וביקש למקם את עונשן ברף התחתון של כל מתחם.

5. ב"כ הנאשמות הסכים שעסקינן באירוע קשה, שאין להקל בו ראש, ברם טען כי מדובר באירוע נקודתי, שתוצאותיו אינן קשות מדי ולכן המתחם ההולם את מעשיה של הנאשמת 1 נע בין מאסר על תנאי ובין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ואילו המתחם ההולם את מעשיה של הנאשמת 2 נע בין מאסר על תנאי ובין 3 חודשי מאסר בעבודות שירות. ב"כ הנאשמות הדגיש כי הנאשמות, שאין להן עבר פלילי, הודו בכתב האישום מבלי שנערך בו תיקון, חסכו העדת בני משפחה של הפעוטות, סיימו את עבודתן ולא ישובו לעבוד עם קטינים. עוד טען כי הנאשמות, שמתגוררות בכפר קטן, שילמו מחיר חברתי ואישי כבד בגין המעשים, עשו חשבון נפש עמוק בעקבות ההליך דנן ושתי המשפחות השלימו עם משפחות הקטינים הנפגעים והתנצלו בפניהן. בנסיבות, ב"כ הנאשמות ביקש להטיל על הנאשמות עונש מותנה, לצד פיצוי גבוה, כדי לאזן נכונה בין השיקולים השונים.

6. הנאשמת 1 אמרה שהיא יודעת שטענתה ומשלמת מחיר כבד על מה שעשתה - היא סולקה מהעבודה ולא מצליחה מאז לעבוד עם ילדים. עוד אמרה שזו אינה דרך התנהגותה, שיש לה שני ילדים עם בעיות רפואיות, שזקוקים להשגחה וטיפול ושאמו של הקטין היא בת דודה שלה.
7. הנאשמת 2 אמרה שהיא מצטערת על מה שקרה, מתקשה להסביר איך האירוע אירע ויודעת שהייתה צריכה לשים לב ועין על הילדים. עוד אמרה שהיא החלה בחיים חדשים, לא חזרה לעבודה מאז ולא תחזור לעבוד עם ילדים מתחם העונש ההולם.
8. מעשיהן/מחדלן של הנאשמות פגעו בערכים המוגנים שעניינם הגנה על חסרי ישע ומניעת פגיעה בהם. הנאשמות הפרו את חובתן לשמור על הקטינים, להשגיח עליהם ולנקוט אמצעי זהירות קפדניים, כדי להגן על שלומם וביטחונם ולמנוע נזק חמור לבריאותם. עוד פגעו הנאשמות ביחסי האמון שבין הורי הפעוטות ובין המטפלות ואנשי צוות המשפחתון (ע"פ 5986/08 אהובה כחלון נ' מדינת ישראל (10.11.08); ת"פ (חיפה) 6859-09-17 מדינת ישראל נ' צייטלין (11.10.18)).
- עבירה של תקיפת קטין על ידי אחראי פוגעת באוטונומיה של הקטין על גופו ובזכותו להיות מוגן ובטוח (רע"פ 10822/08 פלוני נ' מדינת ישראל (4.1.09); ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.07)) ומידת הפגיעה בערכים המוגנים עולה כאשר מדובר בעבירות שמבוצעות על ידי גננת שאחראית על הקטין, כפי שניתן ללמוד מהעונש הקבוע בצד העבירה (7 שנות מאסר).
9. עיון במאגרי הפסיקה מעלה כי קיים קושי למצוא מקרים שבהם נדונו נסיבות דומות למקרה דנן. עם זאת, אביא להלן מספר דוגמאות שניתן יהיה להקיש מהן לענייננו, בשינויים המחויבים.
- ברע"פ 4209/21 בת אל ברכה נ' מדינת ישראל (27.6.21) דובר במטפלת בתינוקיה, שגרמה לתינוקת בת 9 חודשים כוויה בדרגת חומרה גבוהה, על שטח של 4% מגופה, בעת שקילחה אותה. בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין מאסר על תנאי ובין 6 חודשי מאסר, ברם בסופו של יום אימץ את המלצת שירות המבחן, נמנע מהרשעת הנאשמת והטיל עליה צו מבחן וצו של"צ. המדינה ערערה על אי ההרשעה ובית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, הרשיע את הנאשמת בעבירות שיוחסו לה וגזר עליה, בנוסף לצו המבחן וצו השל"צ, רכיב כספי בסך של 10,000 ₪. בר"ע שהגישה הנאשמת לבית המשפט העליון נדחתה.
- גם בע"פ (מחוזי ת"א) 56725-03-16 גיספן נ' פרקליטות מחוז תל אביב פלילי (6.11.16) נדון עניינה של מטפלת פרטית שגרמה לפעוטה שבה טיפלה כוויות בעת שקילחה אותה. בית משפט השלום הרשיע את הנאשמת, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של חבלה ברשלנות, קבע מתחם שנע בין מאסר מותנה ובין 5 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשמת 3 חודשי מאסר בעבודות שירות. הנאשמת ערערה על חומרת העונש, ברם בית המשפט המחוזי דחה את הערעור.

בעפ"ג (מחוזי חיפה) 42882-05-22 מדינת ישראל נ' פלונית (24.7.22) דובר בגנת שתקפה 5 פעוטות בגילאי שנה וחצי עד שנתיים וחודשיים, בכך שהטיחה אותם על מזרנים שהיו פזורים על רצפת חדר השינה בגן וכיסתה את פניהם בשמיכה, כדי לוודא שלא יקומו ממקומם. בית משפט השלום הרשיע את הנאשמת לאחר שמיעת ראיות וקבע כי הפעלת הכוח מעבר למותר לא הייתה כזו שגרמה לפעוטות למכאוב, פחד או תחושת איום. מכאן נקבע מתחם שנע בין מאסר מותנה, פיצוי והתחייבות ובין 12 חודשי מאסר בפועל, ברם בסופו של יום בית המשפט אימץ את המלצות שירות המבחן, ביטל את הרשעת הנאשמת והטיל עליה צו מבחן, צו של"צ ופיצוי. הנאשמת ערערה על הכרעת הדין והמאשימה ערערה על קולת העונש, ברם בית המשפט המחוזי דחה את שני הערעורים.

בת"פ (שלום ת"א) 51862-05-18 מדינת ישראל נ' כהן ואח' (9.9.20) נאשמת 1, שעבדה בפעוטון שנמצא בבעלות הנאשמת 2, טיפלה בפעוט ששכב על שידת החתלה בגובה של כמטר וחצי ופנתה לטפל בתינוקות אחרים, מבלי להשגיח עליו באופן רציף וצמוד. הפעוט נפל מהשידה אל ריצפת החדר ונחבל בראשו, ברם הנאשמת 2, ששמעה את הנפילה וקיבלה מהנאשמת 1 דיווח עליה, לא דיווחה להורי הפעוט על האירוע ולא לקחה אותו לטיפול רפואי. בחלוק 3 ימים, לאחר שאמו של הפעוט הבחינה כי הוא אינו חש בטוב, היא לקחה אותו לבית חולים, שם אובחנה לו חבלת ראש עם קו שבר בגולגולת. בית המשפט קבע מתחם שנע בין מאסר על תנאי ובין מספר חודשי מאסר בפועל והטיל על כל אחת מהנאשמות מאסר על תנאי, צו של"צ ופיצוי למשפחת הפעוט (ניתן משקל להבעת חרטה והעדר עבר). ת"פ (אילת) 10554-08-12 מדינת ישראל נ' יפית מדלסי (6.7.15), שאליו הפנתה המאשימה, דן בנסיבות חמורות מנסיבות התיק דנן, ולכן לא מצאתי להקיש ממנו לעניינינו (הנאשמת שם הושיבה תינוקת בת 11 חודשים, שקודם לכן נחנקה והקיאה, בכיסא בטיחות שהותקן בתוך אמבטיה, פתחה את ברז המים והותירה את התינוקת באמבטיה, ללא השגחה. בהמשך, לא שעתה לבכיה של התינוקת ולא פנתה לבדוק מה שלומה, אף לאחר שאחת האימהות שהגיעה כדי לקחת את בנה, הסבה את תשומת לבה לכך ש"יש תינוקת בוכה באמבטיה". רק בשלב מאוחר יותר, לאחר שהיא סיימה את עיסוקיה, הנאשמת חזרה למקלחת, שם גילתה על גופה של התינוקת סימני אודם עז וכוויות קשות לאורך גפיה ונמנעה מלדווח להורי התינוקת על האירוע).

10. אשר לנסיבות ביצוע העבירות - עסקינן באירוע שראשיתו ברשלנות של הנאשמות, שלא השגיחו כראוי - לא על הקטינה ולא על הקטין - וסיומו בחבלות שנגרמו לקטינה בת שנה ו-7 חודשים בפניה, לאחר שקטין בן שנתיים ו-4 חודשים תקף אותה בנשיכות, במכות ומשיכת שיערה. נתתי דעתי לפרק הזמן שבו הנאשמת הותירה את הקטינה במיטתה (כרבע שעה) ולאופי החבלות שנגרמו לקטינה כתוצאה מרשלנות של הנאשמות. עם זאת, אני סבורה כי אין עסקינן ברשלנות במדרג גבוה, שכן עצם הותרת הקטינה במיטה ללא השגחה, כשלעצמה, לא סיכנה אותה ומעשיו של הקטין אינם מהווים תרחיש סביר שהנאשמות צריכות היו לצפות. לצד האמור, נתתי דעתי לפוטנציאל הנזק שעלול היה להיגרם לקטין, שעזב את מפגש הבוקר ונותר ללא השגחה (כדוגמת יציאה משטח הגן; נזק פיזי וכיוצ"ב).

עוד נתתי דעתי לאופי האלימות שהנאשמת 1 הפעילה כלפי הקטין (שתי סטירות ומשיכה אגרסיבית) ולכך שהיא לא הסתפקה בכך, אלא סטרה לו פעם נוספת, לאחר שחזרה לחדר, הפילה אותו לאחור במיטה והותירה אותו לבד בחדר. מאידך גיסא, אין עסקינן באלימות סדרתית ומתמשכת, אלא באירוע נקודתי, שבא על רקע תקיפת הקטין את הקטינה והחבלות שנגרמו לה.

11. בהתחשב במכלול הנתונים שהובאו לעיל, בשים לב לחלקה של כל אחת הנאשמות באירוע, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם את מעשיה של הנאשמת 1 נע בין מספר חודשי מאסר ספורים ובין 12 חודשי מאסר ואילו המתחם ההולם את מעשיה של הנאשמת 2 נע בין מאסר על תנאי ובין מספר חודשי מאסר בפועל. השיקולים לקביעת עונשן של הנאשמות

12. לזכות הנאשמות עומדות הודאתן, הבעת החרטה מצדן, העובדה כי הן נעדרות עבר פלילי והתרשמות שירות המבחן כי ההליך דנן מהווה גורם הרתעה משמעותי עבור הנאשמת 2. חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות (3 שנים) והעובדה כי שתי הנאשמות חדלו לעסוק בטיפול בילדים, מקטינים את הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד ומכאן שאף הם עומדים לזכות הנאשמות. עוד נתתי דעתי לנסיבותיהן האישיות של הנאשמות, כפי שהן מקבלות ביטוי בתסקירי המבחן, לקרבה המשפחתית שבין משפחת הקטין ובין הנאשמת 1 ולכך שבין המשפחות נערכה סולחה. מנגד, נתתי דעתי לעמדה ההשלכתית שבה נקטו הנאשמות ולכך שהן שללו נזקקות טיפולית. סוף דבר

בהתחשב במכלול השיקולים שפורטו לעיל, מצאתי למקם את עונשן של הנאשמות בתחתיתו של כל מתחם ואני גוזרת עליהן את העונשים הבאים:

על הנאשמת 1

א. מאסר בפועל לתקופה של חודשיים, שירוצה בעבודות שירות בעיריית כרמיאל בימים א'-ה', בטווח השעות המתאפשר על פי חוק העונשין.

הנאשמת תתייצב לריצוי עבודות השירות בתאריך 15.12.24 בשעה 08:00, ביחידת ברקאי - עבודות שירות, שלוחה צפון, במתחם כלא מגידו (צומת מגידו).

הנאשמת מזהרת כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללי העבודה עלולה להביא להפסקה מנהלית של עבודות השירות וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא תעבור אחת העבירות שבהן היא הורשעה. ג. פיצוי בסך של 4,000 ₪ להורי הקטינה ופיצוי בסך של 2,000 ₪ להורי הקטין.

הפיצוי ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, ב-3 תשלומים חודשיים רצופים ושווים, החל מיום 22.12.24 באחת הדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום). על הנאשמת 2

א. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא תעבור אחת העבירות שבהן היא הורשעה. ב. פיצוי בסך של 4,000 ₪ להורי הקטינה.

הפיצוי ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, ב-2 תשלומים חודשיים רצופים ושווים, החל מיום 22.12.24 באחת הדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום). זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ז חשוון תשפ"ה, 18 נובמבר 2024, בנוכחות הצדדים.